

Moje stáž v Mariboru na Slovinsku

Do Slovinska jsem vyrazila v rámci projektu Erasmus + a byla jsem přiřazena do DSO Tezno ([Dom starejših občanov](#)) na tří týdenní praxi.

Domov pro seniory Tezno poskytuje ústavní péči, která zahrnuje ubytování, stravování, sociální a zdravotní péči. A nabízí také denní stacionář. Domov je určený pro osoby starší 65 let, nebo pro osoby, které se o sebe ze zdravotních důvodů nedokáží sami postarat. Jeho kapacita je 222 lůžek v 11 různých odděleních. Pacienti mohou využívat služby fyzioterapeutů a tvořivých dílen, nebo se mohou věnovat čtení, hraní deskových her a sledování televize ve společných prostorách. V domově je zaměstnáno spousta kvalifikovaných zdravotnických pracovníků jako například zdravotní sestry, fyzioterapeuti, ergoterapeuti, zdravotní technici a sanitáři. Vybavení je moderní a celkovým dojmem se domov nijak neliší od domovů pro seniory v Česku.

Já byla přiřazena na oddělení pacienty s demencí. Pracovní doba byla od 7:00 do 13:30 a každý den vypadal skoro stejně. Začali jsme ranní hygienou, přebalovali a převlékali jsme pacienty, pokud bylo potřeba převlékali jsme postele. Následovala ranní rozcvička a po ní snídaně. Při snídani jsem

pomáhala připravovat a roznášet jídlo a pití a podávala jsem léky. Po snídani měli klienti volný nebo organizovaný program. Například předčítání, cvičení, házení s míčem, čtení a malování, nebo se mohli vrátit do svých pokojů. Já pomohla uklidit stoly a odvážela jsem jídelní vůz zpět do kuchyně. V 11:00 jsem měla půlhodinovou pauzu na oběd. Před 12:00 jsem vyzvedávala jídelní vůz v kuchyni a pomáhala jsem s roznášením oběda a dalším podáváním léků. Po obědě jsem opět pomohla uklidit a odvézt vozík, někdy jsem umývala nádobí. Také jsem pomáhala rezidentům do jejich pokojů na odpolední odpočinek.

Párkrát jsem byla poslána se studentkou zdravotnické školy, která zde plnila praxe, vyzvednout nějaké papíry na jiných odděleních v domově, abych měla možnost si prohlédnout i jiné prostory. Také jsem asistovala při přelepování rány na noze jednoho z rezidentů, měřila jsem glykémii a nasazovala naslouchadla.

Personál, se kterým jsem pracovala byl velmi milý, ochotný a trpělivý, jak ke mně, tak k pacientům. Některé sestry zvládaly alespoň základní angličtinu, jiné neuměli ani slovo, ale vždy jsme se nakonec dokázali pochopit. Komunikace s rezidenty byla velmi náročná, protože někteří neustále zapomínali, že neumím slovensky a byli zklamaní a zmatení. Dokázala jsem pochopit nějaké základní požadavky, ale když si se mnou chtěli povídat většinou to bohužel nevyšlo.

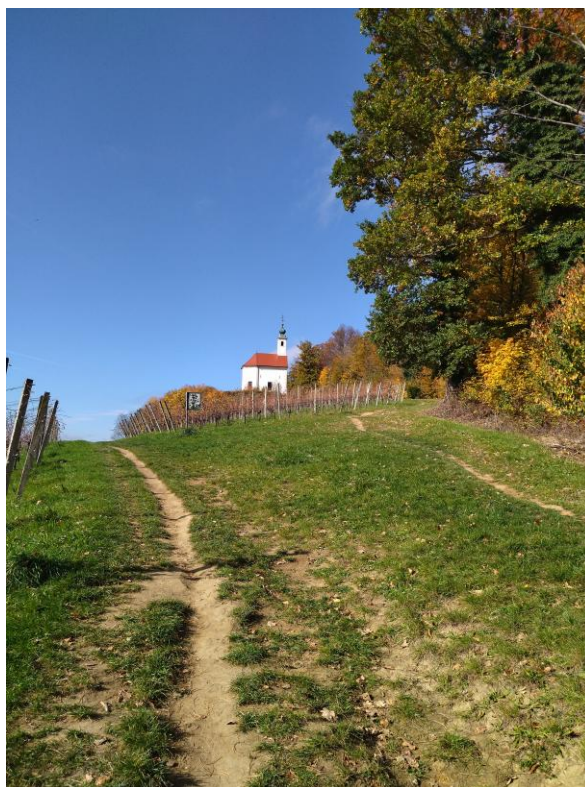
Koordinátorky byly velmi milé a nápomocné a opravdu se snažily, aby náš pobyt byl co nejlepší. Když nastal nějaký problém ochotně a rychle se ho snažily vyřešit. A výlet, co nám zorganizovaly byl další z příjemných zážitků, které si z Mariboru odvážím.

Největším přínosem této stáže pro mě bylo, že jsem zjistila, že se o sebe zvládnou postarat v cizí zemi, a i na pracovišti, kde ne vždy rozumím, co ode mě vyžadují. Jediná negativa byla komunikace, která je velmi důležitá při tomto typu práce a kvůli jazykové bariéře nebyla vůbec jednoduchá, a moje jednodenní nemoc, kvůli které jsem musela celý den strávit v posteli. I když to bylo náročné, tak bych na Erasmus vyjela znovu.

Jana 4.L

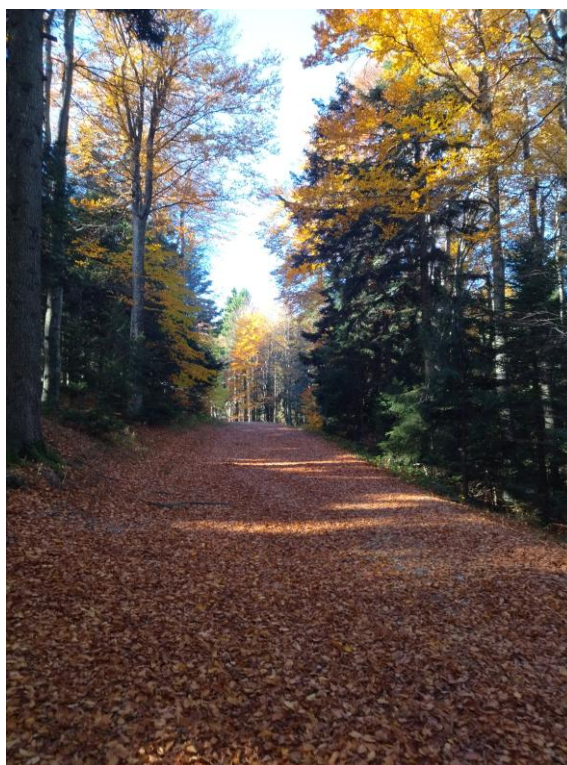
Františkánský kostel v Mariboru

Kalvarija Maribor

Arkade trije ribniki

Pohorje